

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben házhoz hordva
és vidékre postán küldve:
Égész évre . . . 4.-
Félévre . . . 2.-
Negyedévre . . . 1.-
Egyes szám ára . . . 10

ALSÓ-LENDVAI HIRADÓ.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

HIRDETÉSI DIJAK:

3 hasbos pettózor egy-
szeri hirdetésnél soronként
6 kr. többszöri hirdetés-
nél kr. Bolygójai 30 kr.
Nyiltér pettózora 0 kr.

SZERKESZTŐSÉGI IRODA:

Kanizsai utcaz hová a lap szellemi részét illető minden
kérdemény intézendő.

☛ Kéziratok vissza nem adának. ☛

FELELŐS SZERKESZTŐK:

PATAKY KÁLMÁN és VACHOTT KÁROLY.

Kiadó és lap tulajdonos: Szabó György.

KIADÓHIVATAL:

Főntéza hová az előfizetők és a lap szű küldésére
vonatkozó felszólalások intézendők.

Felhívás előfizetésre.

Az „Alsó-Lendvai Híradó” rég vid
félelvi pályafutásából is megítélheti az
igen tisztelt olvasó-közönség, hogy az
Alsó-Lendva város és vidékének érdektel-
es iparkodik teljes erejéből előmozdi-
tani, s mint ilyen feltétlenül szűkees
házagot pótló organen s azt hisszük,
hogy az elmúlt félv évtől kitűzött ne-
mes feladatát megkiszelítette.

Miért is július hó 1-és napjával új
előfizetést nyitunk lapunkra, s felkérjük
az igen tisztelt olvasó-közönséget az
„Alsó-Lendvai Híradó” minéi nagyobb
pártolására és terjesztésére.

Előzetési feltételek:

Égész évre . . . 4 frt.
Félévre . . . 2 frt.
Negyedévre . . . 1 frt.

A vidéki előfizetéseik az „Alsó-
Lendvai Híradó” kiadóhivatalához küld-
dendők.

A király mondta.

Budapest, 1889. június 29.

Az apostoli magyar király hangja szől-
t meg az elmúlt héten. . . Hangosabb,
messzebb hangzó szózatot rég nem hallott
a világ s az europai hatalmak tekintete
hosszasan, bizalommal nyugodott a magyar
birodalom határain.

A király szóla a helyzetről. . . Bizony-
talan az még mindig, sőt a konkluziókat
tekintve még bizonytalanabb mint volt az

TÁRCZA.

•A Hercules vize- című regényböl.

Angolból fordította: Vachott Károly.
(Folytatás.)

Az utazás.

A kapitány oda hagyta az angolt, s ismét
olvassza mélyedt; annyira el volt merülve a
Duna víz eszéinek leírásába, hogy észre sem
vett a kissé szabálytalan ingást a hajó mozdu-
taiban. Midőn teljesen kimerítet a tárgyat, ismét
feltekintett a kapitány ugyanazon úton jött
vessza, csakhogy sokkal nyugodtabban, kezeit zse-
bében tartva.

Az angol udvarianer kérdé, hogy a kapitány
lenne-e szives neki a vizesést megmutatni.

„Hala az égnek épen most jöttünk ki be-
löle!” mondá a kapitány ezuttal sokkal nyugod-
tabban; „ma igen vesélyes volt, rég nem láttam
mily rohamosnak. Teljes erővel kelle halad-
nunk.”

Az angol zavarba jött, hogy elmulasztá a
vizesést is, s roz németésggel kijétező s fölötti
sajnálattal.

„Épen akkor haladtunk át a legveszélyesebb
részen, midőn a babakei felől kérdézősködött,
mondá a kapitány.

„És Traján utja szintén itt van valahol?”
Kisült, hogy Traján utjának kezdetét épen
akkor hagyták el, midőn a vizesésről kérdézős

előző években, mert a délen a Balkán ál-
lanok felsőjében bizonyos folyton terjedő
nyugtalanság észlelhető, melyet mestersé-
gesen szítottak és szítanak folyvást azok,
akiknek ez érdekében áll.

Europa nemzetei az utóbbi években
már hozzászokhattak ahoz a diplomaciai
mondáshoz, hogy »a helyzet bizonytalan.«
Valahányszor egy diploma ebbe a közö-
nyös szólamódba burkolódik, már nem
kelt vele fölűntést, mert a nagy közönség
egyszerűen túlhalad rajta.

De ha közelebbről vizsgáljuk királyunk-
nak a delegatō megnyitása alkalmából
mondott beszédjének alaphangját, akkor
megértjük, hogy miért ragadta meg az
különösen az europai közvélemény figyel-
mét annyira.

A királyi beszéd hangja határho-
zott és komoly. Nem közheylekkel
börvekedő, de tényekre, eseményekre mu-
tató és ámbár rendkívül föltűnő körülmény
hogy Oroszország egy betűvel sincs említve
bennre, de annál feltűnőbb az értelmetlenül
fennálló békeszöveget hangsúlyozása.

A kontinens sугalmazott és félhivatalo-
sajtojának legnagyobb része megállá-
podott a trónbeszéd fölött. Alapos beható
megbeszélés nem hiányzott. Az osztrák
magyar monarchia uralkodójának bátor,
őszinte nyilatkozata előtt meghajolt a vil-
g, sulyát mérlegelték és nagy messze-
ható jelentőségét elismerték mindenütt. A
művelt nemzetek ebben hódoltak böles kir-
ályunknak.

ködék. S ebből azon következtetést vonhatta ki,
hogy jobb lett volna az utazó könyvet később
olvasni, s a helyett az illető helyeket venni szem-
ügyre.

Most egész britt hídger véreére szükség volt,
hogy egy »Ahs felkiáltást elnyomjon a feletti
bamulatában, hogy így gyorsan s élenken változ-
nak körülötte a jelenetek.

Az egyik oldalon Szerbia lészik, a másik
oldalon Magyarország, magas sziklák egyetlen
sorban sötét barlangokkal, váltakozva tűnnek fel
a láthatóran, majd erővel benőtt meredélyek
láthatók, egész a vízszínéig terjedve majd meg-
nyílik a sziklasor, a víz kiszöbölt képezvén, toly-
s, mogyoro bokrokkal benőtt eszemes völgyet
tünt el.

A magyar parton még látható az életnek
csekély nyoma, hosszabb időközönökkel fel-fel
tűnik messziőr egy-egy falu, az uton látszik néha
egy-egy szekér, s a vízparton mozog valami fe-
kettpont, mely emberi teremtményt sejtet. A
szerb part egészen élettelen. Nincs ott egy falu
sem, egyetlen ház, semmi nyoma emberi laká-
soknak, csupán néhány óráig látható a szikla
oldalon egymástól nagytávolságra, s még ritkáb-
ban egy egy halasz kunyhó s előtte, a napfényre
kiterített vizes haló, s a hosszú pozánkra aggratott
szarított hal darabok, mint meggyilkolt emberek
fejei.

Az angol egyik kezében horgász eszközök-
vel, másikkal kalapja széles karimáját fogva áll,
nézte a vidéket, az erdőt, melynek legalacsonyabb

Ezek a mindenkor feleselő, folyton
nyelvélő orosz sajtó hallgat mélyen. Mintha
szel ütötte volna meg a nyelvet, vagy kar-
jai megbénultak volna, nem ír, nem szól
a beszédhez semmi kommentárt, hanem
csak szárazon közli.

Meg tudjuk érteni ezt a némaságot.
Az orosz szűhősök azt hittek, hogy Euro-
pa fel a kozákoktól, azt hittek, hogy
Ausztria-Magyarországot kozákpattakkal
fogják leteperhetni, amikor akarják. És ime
a megnyitó beszéd nagy meglepetést
okoz, mert uralkodó ajkáról soha annyit
őnyitálmom s az erőknek, hatalomnak tudata
olyan eklátánsan nem nyilatkozott, mint
éppen királyunk ajakáról.

Megértették, hogy a büszke királyi
szű választ akart lenni a remegő czár to-
aszájára, melyben az ökönyi Montenegro
fejedelemét nevezte egyetlen igaz barátjának.

A Balkánállamok jóakaró figyelmé-
tetést kaptak. Szerbia regensének józan-
ságot ajánl a király, mert tudja, hogy az
orosz »zvetki« hamar részegít és butít,
a minék jelet láttuk a szerb túlzők leg-
utóbbi nevetéséig és számalomra méltó
ágasokzáiban.

Az ár Montenegrotól toltta előterébe, a
mí uralkodónak pedig újból felszínre hozta
Bulgáriát. Ez volt az orosz épnek mindig
a vörös postzó, melynek láttára megvadult
s ez most is a legnagyobb szikla panszlá-
vok szemében éppen azért mert Bulgári-
ában minden a legjobb úton halad a kon-
szolidáció felé.

lái a vízben fűrészték alsó ágait, míg a magas
szikla csúcsok az égbőlűt lenyegtek fejleikkel, s
egy-egy kiálló szikla tömbökét, melyeken ragadozó
madarak falkái seregélnek. . . Par nappal ezelőtt
elhatározt magában, hogy mi sem lehet szebb,
mint a rajna vidéké; de most, ha visszahajna em-
lekkébe a rendezett szőlőkereteket, a szépen el-
helyezett romokat, (vagy igazán, vagy mestersé-
gesek) a mint teljes önellátással mosolyognak
le saját képmásukra a vízben, a mozgó éleket,
a minden ötözött népet, a mint a szőlőben dolgozik,
minden gyöngédien csinós, s szabályosan rendez-
zett, e dunamelléki komor, vad magányhoz képest.
A végtelen változatoság, mely ott a szemet
szönyörkötötte, az egymás után következő festői
képek, elenyésznek itt, e roppant egyhangúság
mellett, mert itt egyik meyer szikla nyílan mint
a másik, s mégis mindenik gyönyörű, s a merre
csak nézen, mintha valamely sötét képi keleti,
tekintene vissza réd borus szemével, komor túr-
bánja aláol.

Mohr Margit figyelmét a vizesépek egyike
sem kerülte el, tanulmányozza a vizesést, megfigyelé
Trajan utját, látta a halászt, s észrevéve a légben
a sűt. De mindez már meguntta s könyűlt szí-
vel sóhajtott fel »végé!« midőn a hajó a kikötő
hídját harsolta. Hetekig tartó utazásuk végéhe
köszölt. Ismeretlen fel előttük az út s mód,
melylyel a Hercules fűrdőbe eljutni lehet. S a
Mohr család éppen annyit előtöltött a váro ter-
mekben, mint a vasuti kocsikban, s ény annyit elő-
várokzotta a kikötőkben, a meny-

— S mikor a hatalmas és böles uralkodónak meggyűvással és örömmel vezeti tudomásul Bulgária viszonyainak békés feloldását, akkor lehetetlen, hogy a minden oroszok csárája ne lássa meg, hogy ez nyílt rosszasza a pánszláv agitációnak, melyet hivatalos és nem hivatalos orosz bujtatók folytatnak örökösen a forrongó Balkánon.

A megnyitott beszédből három fontos dolgot következtetik önként:

1. Hogy a békeszövetség kilépne eddigi tartózkodó és megfűléző álláspontjából.

2. Hogy a helyzet sokkal komolyabbra fordult úgy délen, mint északon.

3. Hogy jóval közelebb jutottunk a keleti kérdésnek háborúval való megoldásához.

Ezek a konklúziók, melyet megérthet mindenki, aki akar. S hogy ennek daczára teljes a bizalmunk önmagunkhoz és a jövőhöz, annak magyarázata a hármasszövetség rendetlen teljességében és saját hadseregünk erejének ismeretében rejlik.

A magyar nemzet is megértette a királyi szót. Széles ez országban nincs igaz magyar, a ki életét ne áldozná szívesen akkor, mikor majd a harci kürt felriad, a hon védelmére hívja annak fiát.

Jöjjen aminék jönni kell! De általános óhaja e nemzetnek az, hogy ha már megkell lenni, hát jöjjen minél előbb, nehogy a folytonos pénzügyi megerőltetés, a gazdasági válság kimerítse a nemzet igaz lelkesedését.

A. E.

Az első nyomda Alsó-Lendván.

(Hoffhalter Rudolf.)

Az oláhfalusi a mult század végén két kérdés fordult a bécsi udvari kancelláriához. Először: «Oláhlu Kolozsvárhoz legyen két mértőföldnyre» (különbön tizenegyet fű); másodsor: «Oláhfaluban, kinek nincsen szekere, járjon gyalog.» A kancelláriában hosszas tanulmányoztak, mielőt parasztúrang rejtőik e két kérdésben, de nem találtak ki, végre a császár, hogy nyitásra jöjjen, megadta az engedélyt. — Az oláhfalusi úgy értették. Fával kereskedtek, de a fát csak Oláhfalutól két mértőföldnyre vihették törvényesen, hogy jobb piacot szerezzenek Kolozsváron, azért kértek úgy: «Oláhlu Kolozsvárhoz legyen két mértőföldnyre.» A másikat úgy, hogy abban az időben a parasztnak a katonaság részére fősportot kell adnia, ha azután katonák, különösen németek kérték fősportot, elomuttak az olávelet,

nyit iazadtak a hajó szobában: laktak piszkos vendégfoglókban, éltek ismeretlen eledelekkel, meg csaltak őket a vasuti tisztviselők, s tetvra utasíták a vonat kísérők, végre Margit azt kezdé hinni, hogy a Hercules fűrdő csak regében létezik.

A kító ép oly telve volt néppel, s éppen oly élénk vala mint a góbusz. Nagyszámú férfi s gyermek piszkos vászon ruhában s száritott bőrből készült utatban kőmunkákba öltözve s labák táska gnyiro rongyokkal becsavargatva, állott csoportokban a parton; vad kinezésük és sötét tekintetük nem valami megyugtatóan tűnt fel az idegen utazó előtt, s nagyon menthető, ha megpillantva őket, akaratlannal is a hegyes vidéken garazdálkodó rabló bandákra gondolt az érkező. A kiszálás pillanatában leirhatatlan zavar uralkodék. Az angol csaknem elveszté nyugalmát. A legközelebb állott kérdé, vajlon a vaskaput elhagyaték-e már vagy nem; tudatja vele, hogy az lejjebb fekszik.

«Házen megkeltathatja ön könyvében, s mondja így ifjú magyartérságn.

Az angol nem volt jó kedvében Már a vaskapuvál sem törődék s valódi angol nyelven figyelmzetet mindenki, hogy ne tollanján horgász készülékére, egyszersmind magyarázván, hogy az valódi Forlax készítmény.

A vad, a félmeztelen emberek és fiúk, rögtön felajánlák magukat mint hordókat, megragadván mind elvihető podgyszat, s rohanva vele

hely? «Oláhfaluban kinek nincsen szekere, járjon gyalog.»

Alsó-Lendva, különösen az újabb időben érezte, hogy a világot, a kereskedelmi ipari, társadalmi, politikai élet ágait magába ögnyő központokból esik, s hogy az alhoz való közéleti kérdésekre nézve diktérides. A mit a Csakortnya-Utki vágya létesítését körül zóvály s anyagi áldozatokkal tett, azt saját akaraterejének kiadott paransza folytán tette. «Alsó-Lendva legyen közelebb a világhoz.»

Sokkól nehezebb az oláhfalusi folyamodvány második részét a mi körülményeinkre vonatkoztatni. «Alsó-Lendván kinek nincsen szekere, járjon gyalog.» Erre nézve nem egyezünk meg az oláhfalusiakkal, nem tagadunk meg senkitől semmit, sőt egyezünk, hogy az élet minden szükségletére legyen meg a városban minden eszköz; legyen meg, habár kicsinyben mindene, a mi után haladását kétségtelen bizonyossággal meglesshen felni.

Alsó-Lendva kettős irányu haladáshoz körülbelül egy év alatt létesítette a mozgató erőket. Kereskedelm, ipari érdekében a vasutat, a szellemi haladás érdekében az «Alsó-Lendva Hirdadó», s k ö n y v n o m d a j a t. Mindegyiknek meg van a multja, s egyike sem diestelen. Az «alsó-lendvai állomás», az ókori Lindavia idejében a Pannoniában atszálló legióknak is állomás helye volt. — Sokkal közelebbi időbe esik az első lendvai nyomda fennállásának ideje; három század kora alhoz, hogy a második létre jöhesse. — A jelenlegi elég biztos, a jövője? — Kezdi idejében nem nagyon k a r o n s k o d t a k meglette, utoljára is egy s a z a b o n a k kellett valalkoznia, hogy az ügy el ne ny o u a s s e k.

Jelen alkalommal az alsó-lendvai nyomdászatt multjáról akarok egytmást elmondani. . . .

Europa tanulmány útját megtette, a keresztes-hadjaratok lezajlottak, az erdelti elvesszett, de az az ideális, eszmi ezel, mely egyedül volt képes Europa izólat, egymással hadi labon álló nemzeteket így zászó alatt vezetni keletre, eszmi mozgalmat szült, tisztító zivartat — a renaissance mely minden téren újított. Nem maradt érintetlen a vallás sem. Az újítottak aztan a ferdítő, átközülő papal szó szakadásra kényszerítette, s azok minden eszközt felhasználják, hogy eszméiket diadalra juttassák. A nyomda, mely hazánkban már a XIV. században szellemi szükségleté vált, az volt a leghatalmasabb fegyver, melyvel a reformatorok győzni reményeltek. Ezen nyomtató ki műveiket, saját maguk; nem volt református pap abban az időben, kinek kamrájában ott ne légett volna a kézi sajtó. Világiak kezében csak rövid életű vándor műhelyek voltak, egy szer itt, mászszor ott; a mindennapi kenyér, mint ma színészünk nagyobb részét, városról-városra hajtotta a nyomdász.

«Miként manap az epiróta pasztor egy maga szánt-vert, gunyhót épít, labbelit varr, fur-farag, kovacsol, e mellett katona, s szántson vagy faragjon, hátan a fegyverre, elváltathat társa mind

különböző irányba», tekintet nélkül a tulajdon jogra. A nagy eszmő tárgy, köpenyek, ladák, elutunk a legjelentelmű gyorsasággal. A párna hely a földelzérti verás sebességel hordaték el. Az angol kezéből horgász készüléke kiragadték s dadmalisan vitetett tova a tolongásban. Izgató zavar, a hordárokkal kemény küzdelem s hosszas alkudozás után a kocessal, a Mohr eszmi szerencsesorsának indult a völgy fele, míg a zavar s larmá folyvást, míg a laktak megállni.

Békés zúdult el mellükünk mindkét felét. Az egész természet búján virult, s az ut két szélén óriási faros díszlik, kísérve a Cserna folyó zeneszeri loegaszától. Majd dombosabb lett az út s az érkezők szemét előtt kitára állt a folyam tajeztő hájaival, majd a folyam tért el széleslyen kanyarulattal, de ismét megjelenék, sügeszen kísérve a haladót. Margit meglepetve körül a dombról, s gnyörnyököve szemléle a keskeny eszikba vetett gabonát, s a tómerdek virágot, mely a zöldre meztök tartika, s állig bír elteni a május jég ide levérgejével.

A völgy teljeseen néma volt, csupán a lovak eszengétyűje, s a Cserna folyó mela mormolása zavarát e esőndet. A merre csak tekintének távol es közel, mindent ember kézi munkájának nyoma latszik. Olykor egy-egy magányos paraszt asszony tünt elő, nyakan szűz pénz fűzrel, s zöld szőlő szifáran kivartott kötényével, valamely mozgó, fényes, meleg éghajlati virághoz latszik hasonlatlan.

foglalkozásában; úgy az XVI. században, a nyomdász szintén egy személyben mindon volt.

Csak a primitív állapotok, s a vallásos te le k e s u l t e s é g magyarázhatják ki az ő műveiket.

Dobsináról maga hozza a betűretézet, Saepessébebe a papíros, maga metszi a betűket, aztan hozzá lat a szedéshez. Vázoncsakban tartja az egyféle betűket; a melynek e miatt a befektés eső oldalon kájval van. Egy maga írja, javítja, nyomtatja művét éjjel-nappal, sőt be is írja az elkészült 2—300 példányt. Azután kulud nagy urának, tudósának, a többi butának elviszi a vasárra.

A közép megbanulja, de nem vesz az új módú portékából. Arca, kiderhal, ha a tömegben hosszú, fekete tarlajak után itéve papokat, tanítókat lat lejéje közlede.

A vevők egyrészt megrajolja, mert a felesége ott van a sarokban s már izózatle a szomszéd szuesned a bárányprémes fekete meztök.

Potom aranya adja el, s meggy az örök vándor tonabb elégedetlen, meg vele van egyetlen talizmanja; az a boldogító önézet, hogy az Urnak tetsző világszaggat terjeszt.

Köbor nyomdász volt a legelső alsó-lendvai nyomdász is, a jó Hoffhalter Rudolf. Atyja Hoffhalter Raufel, erdelti néven Skutyszki lengyel némes volt, s hitehelt az eurpai reformatorok titkos ügynöke, külföldről, Bécsből vándorolt be. 1667—68-ig Gyulaféhvárat Janos Zsigmond portfogaladó által királyi könyvnyomtató (typographus) címzmel az erdélyi reformator nyomdak versenytartatá volt. Halála után fia Rudolf I vette át a nyomdat; volt utáta Dehreczeiben, Nagyváradon, Gyulaféhvárat, Nedeczőn (Nedezék, Múrákő) és Alsó-Lindván. Lendvári úra Nagyváradra ment, hol rövid idő mulva meg is halt.

Hogy nyomtájta hol volt, a város mely részén, arra talán más adhat feleletet. 1573-ban jött Lendvára Nedezhéről, s meg ugyanazon évben kinyomtatá Kulcsar György könyvét: «Az Ördögnek a penitenciazia tartó bünyössel való vetekedéseinek» (1573. 8-r Szabó K. RMK. 96. sz.) mely unikuma a maga nemében.

Nehány szó az, a mit meg elmondani jónak látok, az tudniillik, hogy a harcz mindkét felekezetről ropant kiemelélen erődelt folytatottak. Katholikus és reformatorus elemekk vitára hivaták ki egyesít, vaskos, óriási könyvekben durván támadták egymás ellen. Hogy milyen volt e könyvek hangja, már czímek is mutatják. Sambar Matyas jesusita ilyen czimű óriási könyvben támadta meg protestans ellenfelet: «Egy vén bihalorrára való karikak» — Ellenle a «Bányaszászakánnyal» vágott vissza.

Az alsó-lendvai nyomdát jelenlegi tulajdonosa jóval időben vette át, mint Hoffhalter Rudolf, a fantasztas küzdelme felényi, a siker teje sebb lehet!

Bárd.

Már három óra hosszat haladtak a nap még nem szalt le, sugáravál a hegyek, a völgy aranyozó, de a mely völgyben már éji hideg lég uralkodott.

Itt e vadonban fogják-e találni a Hercules fűrdőt, vagy az el-tünelő s ismét megjelenő dombok egyszor csak nem fogják e összefolyni s elzárni előlük az utat?

Ily gondolatok forogtak Margit elméjében, miadalt a kocsyi egy hidra ért s egész váratlanul két sor ház között, a Hercules fűrdő közepén találtak magokat.

Három vagy négy óriási hideg, fehér épület tünt elő az alkonyathat. Bármely töképenz buszok lehetett volna bírasukra. De ki helyezhető a civilisató emez óriásait e vad völgybe? A dombtető háruk mögött emelkedék, előlük pedig egy szökő kut eszorgedezett, s a Hercules szobor állott mozdulatlan talpazaton.

Végre a Hercules fűrdő, sóhajtá Adalbert, s lelkes keserűség s remény közt ingadozik. A keserűség s multa vonatkozott, s a remény a jövőre. Midőn utolszor látá e hegyeket, ifjú volt még es egészséges. A Hercules vize, mely oly sok bónát megyógyított, miért ne adhatná vissza neki is elvesztett erejének egy részét? De többé ifjúságát soha senki vissza nem adhatja többsé.

(Folytatás következik.)

Zenisekola.

Talán még emlékezni fognak tisztelt olvasóink arra, hogy körülbelül három és fél hónappal ezelőtt szintén közöltünk ilyen czimmel e lap hasábjain egy czikket.

A legnagyobb örömlünknek adtuk kifejezést benne, midőn konstatahjuk mint megtörtént tényi — a zenisekola felállítását polgári iskolánk mellé azo tanuló részére, kiknek arra tehetségük van, s kik a zene iránt hajlandóságot tanusitanak. Örömlünk annyival is inkább nagy volt, mert a polgári iskola kitünő ének és zenetanár, — ki az iskolát letesítette — nem önérdék, hanem a legmelegebb ügyeszeretet és ügybuzgóság vezérelte a zenisekola felállításával. Mutatja ezt legfőképpen az, hogy a tanulókat a zenisekolában kivétel nélkül ingyen oktatásban részesítette. S ez által módot nyújtott arra, hogy a legszegényebb tanulók is, — kiknek zenei tehetségük van, a zenében képezhessék magukat, mely által a mellett, hogy sziveiket, lelkeiket nemestik, mely utóbb — kiképezve magukat — egyiknek-másiknak megélhetési forrást is képezheti. Sőt nem csak ingyen oktatásban részesíti a tanulókat, hanem még gondoskodik arról is, hogy a szegény sorsu növendékek zeneszerekkel is ingyen látassanak el.

A mai érdekteljes korban mind ritka már az új férfiak száma, mint a zenei kora vezetőjei, ki dacára sokoldalú elfoglaltságának, nem sajnálja fáradozásait minden érdek nélkül, csupán ügybuzgóságából hoz ily nagy áldozatot a közügynek; any nyílván inkább megérdemli a közönség méltó dícséretét és elismerését.

Alig egypár hónapja, hogy létesült a zenisekola, már is beszélhetünk annak múltjáról.

Ugyanis e hó 22-én d. u. tartott a kath. elemi iskola helyiségében megelhetős számú közönség részvételével a polgári iskolai növendékek ének vizsgálatát. A valóban gyönyörködtető és élveztet nyújtó énekvizsgálat befejeztével a zenisekola növendékei is bemutatják a zenében való előmenetelüket. És igazán meg lepte a jelen volt közönséget a növendékeknek a zenében való előhaladása, melyet ez alkalommal alig egy pár havi tanulás után a jelen volt közönség nagy öröme és megelégedése bementattak.

Nemmi fáradozás, vesződség és türellem kellett hozzá, hogy ily rövid idő alatt oly szép eredményt lehessen elérni!

Méltányolva is azt a jelen volt közönség, a szülők és tanulók nevében dr. Bartha Gyula polg. isk. igazgató, ki egy igen tartalmas és meghatározó beszéddel mondott köszönetet Murkovics Jánosnak buzgó fáradozásaiért.

Mi is a legnagyobb elismerés adunk neki, s kívánjuk polgári iskolánk érdekében, hogy tunkelje a zenisekola vezetésére ezután se találjon!

T a n ú g y.

Polgári iskolánknak az iskolai és istentisztelettel egybekötve, s a jogmagszeletti és zenei tanulók megjutalmazásával junius hó 25-én d. e. ünnepélysen záratt be. Ez iskolai évben is a növendékek megjutalmazása kétéle alapállott rendelkezés alatt, egyik a „Molnar-féle alapítvány kamatai, a másik a közönség körében gyűjtött összeg, melyekből a következő tanulók jutalmaztak meg: I. A 400 ftos Molnar-féle alapítvány kamataiból szorgalom, jó előmenetel és magviselélet: 1. Szép János IV. oszt. tanuló 12 ft 11 kr. 2. Orban Antal III. oszt. tanuló 12 ft 11 kr. Összesen

24 ft 22 kr. — II. A közönség körében gyűjtött összegből: a) pénzben való jutalmazás: 1. Kaufmann Manó IV. oszt. tanuló levez előmenetel, szorgalom és magviselélet 15 ft. 2. Stern József I. oszt. tanuló ugyanazért 4 ft. 3. Pinter Géza I. oszt. tanuló ugyanazért 3 ft. 4. Pinter Géza I. oszt. tanuló ugyanazért 5 ft. 5. Oszter István III. oszt. tanuló ugyanazért 5 ft. 6. Kulcsár Miklós IV. oszt. tanuló rajzokért 4 ft. 7. Tóth János I. oszt. tanuló rajzokért 4 ft. 8. Stern Károly I. oszt. tanuló rajzokért 1 ft. 9. Berecz Árpád III. oszt. tanuló szépirást 3 huszas. 10. Bellosics Lipót IV. oszt. tanuló tornáért 2 lira. 11. Messer Sándor III. oszt. tanuló tornáért 2 huszas. Pénzben adott jutalmak összege 65 ft 22 kr. 5 huszas és 2 lira. — b) Könyvből jutalmak (szorgalmi és előmeneteli jutalmak) 1. Pollak Emil IV. oszt. tanuló 5 ft ért. könyv. 2. Pollak József III. oszt. tanuló 2 ft 50 kr. ért. könyv. 3. Petrik Árpád III. oszt. tanuló 2 ft ért. könyv. 4. Bellosics Lipót IV. oszt. tanuló 2 ft ért. könyv. 5. Iványis József IV. oszt. tanuló 2 ft ért. könyv. Összeg 13 ft 50 kr.

Jótekönyvség. Alsó-Lendva közönséget ismét ki kell emelnünk jótekönyvségéért s alább közöljük azok neveit, kik a r. kath. elemi iskola szorgalmas és jó magviseléleti tanulók megjutalmazása céljából szívesek voltak adakozni: Kiss Pál és Isoó Ferenc 4—4 ft, Sissóvich Károly és Bozay Pál 3—3 ft, Hajós Mihály, Dr. Józsa Fabian és Füss Nándor 2—2 ft, Kélez Gyula, Iványis György, Bellosics János, Matyasovszky Vince, Tausz Ferenc, Lendvai Matyas Lajos, Krém Edé, János József I—1 ft, Guttman János, Krém Edé, Fuchs János, Tuske Ferenc, Hajmasy Ferenc, Stein Antal, Szepessy János és Poppel Lajos 40—50 kr, Ehrenreich János 40 kr, összesen 32 ft 40 kr.

A kegyes szívi adakozóknak a felsorolt adományaikért czuttal halas köszönet nyilváníttuk.

A világ folyása.

A nyári évad heallt, a fővárosban élcsőn desult minden, az országban néman lakatlanul bamul leeresztett ablakaival a forró utczakra s a honatyák vitái helyett csupán a porok palaça hangja hallatszik időnként, midőn a miniszterek voros bárony karszékeiket porolják. Az újságok a nemrég leviharzott partviták s utcai tüntetések helyett a Brazíliai szerencsés viselt doloztak tárgyalják, kik közt, miote rabszolgásg megszűnt a derekúzó viselése annyira elharapodott, hogy ő fekete nagsyagái kivétel nélkül füzöbe szorított sötét bajjait, ily latszék nem tudnak egészen a szabadsághoz szokni, eddig a rabszolgásg igazában gonyeltek, most pedig a liberálisok a rabszolgák agra nyakkubak. Csodálatos, hogy a civilizatio oly sok idvös és szép találmányai közal éppen a szilvatio és kinövése nyerte meg legjobban tetszésüket. Eddig már 50.000 néb több derek füző fogott el köztük s a kereskedők nem birvan az óriási keresletnek megelniei, egész hajó szállitányokat visznek at Európából.

De azért a szerencsés dlnök tolatlénél érdekesebb események is fel-fel tűnnek e poros világban, uzynas az academia újonnan választott élönke br. Eötvös Lorand tartá széköféglő beszédét s igen érdekesen, s szépen felté ki az academia hivatását, melyhez szerinte az is tartozik, hogy jó magyarságnyekkel lissa el a hazai islelést, mire pedig nagy szükségünk volna. Brassóban idözése alkalmával, hova a közép iskolai vizsgálatokra, mint kiküldött miniszteri biztos utazott, — a polgarság részéről nemzetiségi különbség nélkül ovaziókban részesítettet, s a tisztelertes rendezett banketten Bremenberg polgarmester és Oberth szaz pap köszöntél be az ifju barát.

Mig a pesti országzag termei és folyósói a némaságban vannak átázva, annál élénkebben folynak a viták Bcsében a delegatio ülsterében, ho Zichy Ferenc gróf mondott beszédet, mire a felcségye válaszolt. A tróbeszéd melyen meghatotta a delegatosokat, hogy bar az élönkök egy szóval sem emlékeztek meg a trónörökös haláláról, a király mégis megemlékezett e borzasztó esapsáról.

A delegatio első ülésén, a hadügyi budget tárgyalásánál már kitört a vihar. Beothy Akos uzynas azt inditványozta, hogy a tárgyalas parnra elhalasztassék azon czélból, hogy a költ ségvetés alapsabb tanulmány tárgyat képezhesse. Azt inditvány szavazas ala bocsattatván, elvetette, mire Beothy Akos kövezték szavakkal válaszolt: „Mután az azt inditvány, melyet a ma

gam és ellenziki elvárataim nevében is kijelen tetem, hogy a tárgyalasok többé részt nem vehetünk. Jól tudjuk azt, hogy ezen eljárása eddig nem volt itt precedens és jól tudjuk azt, hogy komoly és súlyos az a felelősség, a melyet ezen tényünk által magunkra vállallunk. De súlyosabb volna a felelősség ha a tárgyalást ily módon és ily alapon megemlékeznék.

Ere az ellenziki tagok: Beothy Akos, Sztrayar gróf és Bolgar Ferenc felkelték helyeikről és elhagyták a termet. Az ellenzék e magartása annyira meglepte a delegatio tagjait, hogy még az élönk is sokáig nem bírt az új helyzethez alkalmazkodni.

E esemény a tárgyalások menetét semmi ezert sem fogja gyorsítani, miután az ellenzék a plenumban erős actiót fog kifejteni s a szükséges felvitásokat a hadügyi miniszterfőt ott fogja követeltetni.

Különfélek.

Eljegyzés. F r a n k l J. Gyula letenyei füzserkereskedő, folyó hó 26-án váltott jegyet városunk szerkesztelmű kiasszonyával: D e u t s c h J a n a k a. Fogadja az ifju pár szerencse kívánatunk!

A regale-bérlőknek nyújtandó előlegekéről szóló, mar a felsőház által elfogadott törvényjavaslát értelmében, a törvényben meghatározott tulajdonjogi, zalog- és elsőbbségi igények bejelentésének határideje az 1889. évi december 31-én történő megalgatlásra nézve azon módon fog megvalósztatanni, hogy a pénzügyminiszter felhatalmazatik, hogy ezen határidőt rendeleti ton korábbi időpontra tuzze ki. Mint értesülnek a pénzügyminiszter egytetve az igazságügyminiszterrel, az határidőt az ezen törvény szerkesztésénél után kiadandó rendeltetvénye 1. évi július hó 31-én szándékolt megallapítani. Mi erre különösen figyelmzettünk, hogy a hitelzők igényeiket és követeléseiket rendes időben előjegyztethessék.

Az új hazaiási törvény. Az osztrak hazaiási törvényjavaslát előterjesztése a Reichsrath jóváleltáskara van kitábitása véve. Az eredeti javaslát felett most újabb tárgyalások folynak az illetékes miniszteriumok közt. E bizottsági tárgyalások közben felmerült annak szükségessége, hogy a hazaiási törvény ne csupán a tulajdonképeni hazai kereskedésnek, hanem az u. n. vándoriparban általában kiterjesztessék, melynek körébe tartozik tehát közt az által állottak való kereskedés, a részletlenül a kereskedelmi ügyviselés, a kereskedés a pályaudvarokban stb. Ezen vándoriparagok bevonására nézve újabb véleményadásra fognak az osztrak kereskedelmi kamarak felhivatni. — A vam- és kereskedelmi szövetség értelmében tudvalevőleg a hazaiási ügy törvényes szabályozása a két államban azonos elvek szerint végezhető.

Letört virág. A halál éjszakaiban borult e napok un egy csodás srt fölé, hogy sötét fátályval lefödjön egy angyalczaró, melyen röviddel az előtt ude hajnapir, mosolygó életved, kedély és kedvesség ömlött el. A szép ragyogó szempar lecsúszott, a mosolygó ajkák elnémultak, a szív, mely hódítókat tudott volna, megszánt dobogni — örökre. Esőó Irma Esőó Sándor jánaház földbiratkosnak kiváló szépségű, kedves leánya tudójá követeztében, kedves szüleinek s rokon nagának végtelen fájdalomra hó 20-án, 18 éves korában elhunyt. — Nyujtson a melyen süjtött gyászoló esaladnak enyhítő vigaszt a vallás s az oszinte emberbarati részvét!

A muraszombati evangélikus hitfelekezet 11 ezer forintet vette meg az egykor Német Ferenc muraszombati, ujabban Tóver János és más lendvai lakos tulajdonát képező hazai imaházul, míg rendes templomát nem fogják építtetni. Ez is egy lépés Muraszombat cemelkedésére nézve.

Vadorköz. Zsidón lakó Rajkai Sándor és Kertész László nagyon kedvelik a vadorköz, melyhez foglyos is szükségük van. Birtok ezzel is de feyver. engedélyvel nem. Akészth. esendőkért ezt megtudták s nyakukra menve. Rajkajkót két fogycert elhoztaok. Kertész-t pedig az erdőre vette el a feygyert, mikor az erdőn, a tölbosban nyulat lött.

A kihágás peresze büntetés nélkül nem maradt. **Elhalasztott mulatság.** A muraszombati kisedő omdoda gyermekek részére hó 23-án a közeli erdőbe rendezett nyári mulatságot a szakadó eső miatt nem lehetett megtartani, — az 25-én K a m a r y a n e r I r m a urholgy vezette által a omdoda helyiségben esekélyebb számu vendég jelenlétében tartattott meg. — Valóban gyönyör volt hallgatni és nézni a kiesnyeg énekeit, szavaltatit s játékeit.

Uj forrás. Széchenyikuton (Petánéz) egy földmivesz saját telkén új savanyviz-forrást fedezett fel, melynek minősége állítólag felhaladja a Széchenyi forrást.

A mentüladonosok figyelmébe. A földmivesési min. kir. miniszterium létesítései osztálya, mint más években, úgy most is felhívja az országban lévő mentüladonosokat, hogy előad menio-vaikat f. évi augusztus hó 15-ig nevezett miniszteriumhoz irásban jelentsék be.

A Zala folyó áldozata. Egyed Janos pákódhegyi lakosnak hason névű 15 éves fia a folyó levelezőnek — folyó hó 20-án délután, miáltal szülői a litánian voltak, többé magával fürdeni ment a közeli Zalába. — Alig értek a fiuk a folyó partjára. Egyed Janos gyorsan lehánya nádat, s amint nársai figyelmébe hozta, hogy nem menjen olyan gyorsan a vízbe, együtt volt a fiu bemeni, stb. hirtelen beleugrott a folyóba. — Eleinte uszni kezdett, utóbb, mikor már vagy 25 lépésnyi távolságra uszott, erje elhagyta és alámerült. A parton álló nársai látták, a mint a szerencsétlen kapdosott a vízben uszó tárgyak után, hallották segélykiáltásait, de nem volt bátorságok segélyre menni; s így a fiu a vízbe full. Höltestest azon napon még megtalálták. — Szolgálat ez intó példaul a szülőknek, hogy szerdülten gyermekeiket ne engedjék egyedül fürdeni.

Gutaétes. Részvételt értesültünk, hogy Faisztli Jozsef peteshazi ispant folyó hó 24-én a guta megütötte, melynek következtében elvesztette beszédo képességét s általában olyan állapotban van, hogy felgyógyulásához kevés a remény.

Gyilkosság. Kovacs Mihály bárhelyi lakos községi mezőor folyó hó 21-én délelőt Bárhely község határában a földék végén leve szancban arczával földök felé, holtan találtatott. A nyomban megrettet vizsgálat kidöritötte, hogy a szerencsétlen ember gyilkosság áldozata lett. — A novai csendőrség és az alsó-lendvai kir. járásbírósg erélyes és gyors eljárása folytán sikerült is már négy egyént szörjénit Kováts Mihályné — a meggyilkot özevgett, — új, Kováts Daniel, Kovacs Tamás és Balogh Imre parhelyi lakosokat, a kikre leginkább haramiák — letartóztatni. A vizsgálat Karabélyos Elek kir. járásbíró vezetése alatt sikreresen folyik, és ismerve az ő jeles tulajdonait remélhető hogy a büntény mielőbb naplényre fog derulni.

Vízvétel. Junius hó 25-én Felső-Lendvában Botoncs 12 éves leánygyermeké, — ki különben eskorban szenvedett — a tókába esett és belefut.

Járvány. Zala Csány és Zalabér községekben a lakosság — apraja, nagya — között kökhurut járvány ütött ki. — Ohid, Sénye s Bezeréd községekben Jankahaza és Dobrony pusztákon pedig az uszósgó sertés orbanz elépelt járvánszerűleg föl. T amár a hatóság minden rendelkezésére álló törvényes eszközök fölhasználta é járvány eljöftására, tét intézkedési nem eredményezték a kello sikert mindaddig, míg a tulajdonosok a sertések beoltását nem határozták el. — Viasz Jozsef szent-györgi oklevéles magán állatorvos több uradalnakban — sőt egyes községnél is — az uszósgó sertés orbanz ellen való oltással meglepő szép eredményt ért el.

Öngyilkosság. Kvaacsak Jozsef évekkel ezelett csaknayanai, majd újvárai ispán, a mult héten önkézelet vetett vége életének; agyon lötte magát.

Tölgyfa-eladás. Alsó-Lendva községnek a Csaktonya-variászi országúttól és a legközelebbi építkezés alá kerülő Ukk-csaknayanai vasvonalon itteni állomáshelyéig áll 200 futó ölyni távolságra eso sik talajú közlegelőjen mintegy 500 db. körülbelül 140 éves növény, melynek a földmiveszők alkalmas a tölgyfa. Felső-Lendva községében a g. u. z. t. h. ó 180 napján délelőt 10 órákor, az alsó-lendvai járási fozsolgárbó hivatalos helyiségében nyilvánosan árlejtés utján eladatták fög. — Zart ajánlatok is elfogadtának és ilyenek lepecsételt alakban egyezer forint osztrak értékű készpénzben álló óvadéki összeg kíséretében az alsó-lendvai takarékpénztár-hoz nyújtandók, avagy ugyan annak címére posta utján küldhetők be folyó évi július hó 28-áig be zárolag, mely élelőponoton túl zart ajánlat többé nem fogadtatik el. A részletek szintén egyezer ó. é. forintnyi banatpenzt tartoznak letenni. A zart ajánlatok az árverés befejeztével bontanak fel és végleges szerződés a legtoőbb ígéro féllel nyomban megkötötti fog. — Az eladás részletes feltételei az

alsó-lendvai takarékpénztár, ugyancsitten fozsolgárbósg és körjegyzőség hivatalos helyiségében barniokr betekintethet.

Mérgezési eset. Mint Nagy Kanizsáról értesült, ott egy 10 éves nevű napasmos egyik füzserkezkedésben Gall und Wind Roszódó nevű állat lepecsételt üvegcsében arult hajtoszót vett, ezt f. hó 19-én délelőt megitta, azonban ennek oly borzasztó hatása lett, hogy 20-án reggelre meghalt. — Az ügy áttétete a kir. törvénysekéhez.

Egy jó habból való fu oras-árlétebe tanonczul azon-nal felvetetik.

Schmid László

óráis- és aranyműves Alkotódván.

Irodalmi hírek.

* A legolcsobb képes magyar éleláp, a »Mátyás Diák amelynék előfizetési ára negyed évre csak egy forint, második éviolyamának harmadik negyedebe lépett. A »Mátyás Diák» következesen programjához, pompás szatirival ostromozza a kormány kinövéseit, a közállapotok ferde irányát és e mellett a társadalmi félszeg dolgokat. A napi kérdéseken kívül terjedelmes helyet bocsát illusztrált adomáknak, tréfás történeteknek s így quodlibettet nyújt, a melyet egy magyar éleláp sem rajzolat kiogázatlanok s kréta rajzai-vel egyedül áll a képes lapok között. A »Mátyás Diák» július 1-ével új előfizetést nyit. A kiadóhivatal készségesen küld megtávirat példányt, ha egy levelező lapon hozzá; Budapest, kishíd utca 9 szam; fordulnak.

Budapesti Hírlap. (Szerkesztők és lap tulajdonosok: Csukási Jozsef és Rakosi Jenő.) A »Budapesti Hírlap»-nak a hazai művelő ölyoközönység vette meg alapját. A lap eléltő fogva megértette a magyar közönség szellemét: mindenpartétek mellesével kiadott nemcsak és fa-jungel, — ez egyetlen létszóval magyarság! Vi-mint az ország legkiválóbb intelligenciája is azonosította magát a lappal, fölkarolta azt oly módon, mely paratlan a magyar újságírás történetében. A hazai sajtóban maig a legénységbeb eredményt a »Budapesti Hírlap» érte el; legnépszerűbb, legelterjedtebbbeb lapja az országnak. A külső dolgozó társak egész seregén kívül a szerkesztőségnek anyai belső tagja van, a mennyivel egy magyar lap sem dolgozik. Minden fontosabb bel- vagy külföldi esemény felől rendszer levezetőn kívül saját kulon tudósító értesít kienvetel — a tavirati szolgálat immár oly tökéletesen van be-üzelt, hogy semmi elmondhatjuk: nem történik a világon semmi jelentékeny dolog a nélkül, hogy a »Budapesti Hírlap» arról rögtön ne adjon híu és kimerítő tudósítást. A »Budapesti Hírlap» politikai cikkeket Kass Ivor báró, Rakosi Jenő, Grünvald Béla, Balogh Pál írják más kiváló hazai publicistákkal híven a lap fügetlen, magyar, parté- deket nem ismerő szellemhez. Politikai híre- szelőkörök összeköttetések alapján a legmegbiz- vatosabb forrásokból származnak. Az országgyűlés- tudósítások a gyorsírói jegyzetek alapján szerkesztik. Magyarország politikai és közlelte felől tavirati értesítésekkel letnak el rendes levelezők, mindegyik minden varosban, sőt nagyobb községben is bír a lap. »Budapesti Hírlap» tavirati tudósításai manap már teljesen egy fokon állanak a világsajtó legjobban szervezett hírszolgálatával. Európa összes metropolisáiban Londontól Konstantinápolyig saját tudósítók vannak, a kik úgy az ott történő eseményeket, mint az elektromos droton oda futó híreket rögtön megtáviratozzák. A külföldi rendes tudósítók közül minden fontosabb esemény felől a szerkesztőség külön kiküldetésű tagjai adnak gyors és bő értesítést. A »Budapesti Hírlap» Tartarozata a lapnak egy- erőségbe s a mindig gondot fordít rá, hogy meg- maradjon előtök színvonalon. A napirovatokat kitűnő szurnalisták szerkesztik s a helyi értesíté- seket ismert legénységbeb tudósítókra van bízva. Rendőrségi és törvényeszeki rovatai külön-külön szerkesztői a főváros sőt eseményeit is mindig oly hangon tárgyalják, hogy a »Budapesti Hírlap» helyét foglalhat minden család asztalán. A köz- gazdasági rovatban a magyar gazda, birtokos, ipar- os, kereskedő megtalálja mindazt, a mi tájeko- zására szükséges. A regényesrovatban csak kiváló írók legújabb műveit közli. — Az előfizetés felté- telei: Évesre évre 1 ft. félre, 1 ft. negyed- évre 3 ft. 50 kr., egy hóra 1 ft. 20 kr. Az elő- fizetések viedelkör legelőszérubben postautalvány- nyal eszközölhetőek következé cím az alatt. A »Bu- dapesti Hírlap» kiadó hivatalának. IV. kerület, Kalap-utca 16 szám.

Elmogyek én.

*Elmogyek én innet oda,
Hát neva szomorúban soha
Ád nyugodtan lélek.
Banat nélkül megelégek!
Mi banosom van ha itt élek?
Elégség itt szív és lélek,
Éjjel nappal más szesz csak
Csak hozok, csak keszegek;
Bis orbanz is oly halovány
Valtig aggodik jó Anyam,
Mi hajod van csak azt kérdi,
S nem tudok raja felül!* —

*Mi bajom van? ha azt tudnam!
Bátosnan meggyógyítanám,
Elmőnek a patikába,
Vagy a jó »Lélege» boltjába
S olyan győzseret vennék rája,
Mégsszűnek a banat írja.*

*Ismerked már egy kis helyet,
Az meggyógyítja lélekem!
Nyugalom, méla csend van ott,
El felejt a banatot,
Hisz a nagyon edd csendje,
Gyogyit kir a fűje szívre!
Mégsszűndom-e hova vagyon?
Nyugalom fel, hol talalom,
A tenető bis csendjében,
Szomorú fűje tövében
Egy virágos sír öleben.*

Török Irén.

Kérdézd meg a . . .

*Kérdézd meg a róssámbóit
Gyöngyvirágos tavaszon . . .
Mint szereltek, mint inadták,
En egyetlen angolom.*

*Kérdézd meg a nema éjfélt,
Gyakraik hat az engemet!
Tavol lélel magányomban
Érdet mennyit szövedek!*

*Kérdézd meg a kis tenetőt
Ha elhagynál dologom . . .
Banatban kit heradt el,
Kit jelez a sírhaldot!*

*Csak én tölem, oh ne kérdézd
Kis angolom semmit sem,
Tudom is én, de hogy tudom
Mily nagy az én szerelmem!*

Bagonya, 1889. június 27. Benkovicz Janos.

Népdal.

*Sűrű erdő legelőtél árnyában,
Kis csalogány énekelget bújában
Addig dalol, addig zokog szegényke,
Holtan eskü virágból fűzskébe.*

*Kis csalogány irigylem a sorsodat,
Nem eresz már szövedésköd fájdalmat,
Bar csak tudna enyem is meg repüdni,
Nem kellene talán enyit szenvedni!*

*Nem bánam én akárhova tennének
Szomorú fűz tövébe lennének
Ró irhatnak kosszortalan fejlenim
»Itt nyugszik egy boldogtalan kis arva.«*

Török Irén.

Szerkesztői üzenetek.

H. J. urnak Murauszombat. Közleményét köszönettel vetjük, s kérjük az ezutánaként a szerkesztőséghez címelve küldeni.

K. S. urnak Z.-Szt.-Gróth. Köszönet a szives ígylemért. Felhasználjuk küldeményét, Üdvözlél!

Kiadói szö.

N. H. L. urnak Csáktornya. Küldeményét vetjük. Ha előfizetési szerencsétlő lapunkat — öt is munkatársaink sorába látjuk. — Csak rajta szaporán.

P. P. urnak Keszthely. A megígert szives közreműködést — ritkán teljesíti? Hallgassa meg kérésünk.